

နုပဏ္ဍိနုပဏ္ဍိ

စုံထောက်ဝေဇင်နှင့်

နဂါးနက်ဂျွန်

အရှင်တော်ပုံ

အပိုင်း(၁)

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာကြီးဆီမှာ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ အတတ်ကို သင်ကြာနေရာ ငါးရက်မြောက်သည့် နေ့တွင် တတ်မြောက်လေ၏။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်လည်း ပညာများ အလုံးစုံ တတ်မြောက်လာသည့် အတွက် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂဝိဇ္ဇာ အတတ်ပညာဖြင့် ယနေ့ ဖြစ်ပျက်များကို တွက်ချက်ကြည့်ရန် အချိန်နာရီကို ကြည့် လိုက်လေ၏။ အချိန်သည် နံနက် ရှစ်နာရီ ရှိနေပြီး နေ့ရက်မှာ စနေနေ့ ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း အင်္ဂဝိဇ္ဇာအတတ်ကို လက်တွေ့စမ်းသပ် ကြည့်လေ၏။

"အုန်း၊ သီး၊ လှည်း၊ ကြီး၊ ခွံ၊ များ၊ စီး " ဒီနေ့ဟာ စနေနေ့ဆိုတော့ ခွံက စရမယ်" ခွံ၊ များ၊ စီး၊ အုန်း၊ သီး၊ လှည်း၊ ကြီး၊ လို့ ရေတွက်ရမှာပဲ၊ ဒီတော့ "တို့ ကနေ များ ထိက တစ်နာရီ၊ များကနေ စီးထိက နှစ်နာရီ၊ စီးကနေ အုန်းထိက သုံးနာရီဆိုပြီး ရေတွက်ကြည့်ရာ များ ဆိုတဲ့ အချိန် ဖြစ်နေတယ်။ နောက်တစ်ခါ ရေတွက်ကြည့်ရာ လှည်းဆိုတဲ့ အချိန်ဖြစ်နေပါလား။

"အင်း အင်း" မဟုတ်မှ လွဲရော ငါ့အိမ်မှာ ကိုမြင့်အောင် ရောက်နေပြီ ထင်တယ်။ ကိုမြင့်အောင် လာတာလည်း လူသတ်မှုကြောင့် ငါ့ကို

လာခေါ်တာဘဲ ဖြစ်ရမည်ဟု ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲ၌ တွေးရင်း ကားလေးစီး လာရာ အိမ်သို့ပင် ရောက် လာလေ၏။အိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သည် နှင့် ကို မြင့်အောင်သည် ကျွန်ုပ်အား...

"ဘယ်များ သွားနေတာလည်း ကိုဝေဇင်ရယ်၊ ကျုပ်တို့ ကတော့ ဒုက္ခ တွေ့နေတာဗျ"

"ကျုပ်သိပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား လူသတ်မှုအတွက် ကျုပ်ကို လာခေါ် တာ မဟုတ်လား"

"ဟင်၊ ကိုဝေဇင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုသိတာလည်း အံ့ဩဖို့ ကောင်း လိုက်တာ ဗျာ"ဟု ကိုမြင့်အောင်မှ ကျွန်ုပ်အား စေ့စေ့ကြည့်ကာ ပြော လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း ရေနွေးဓာတ်ဘူးမှ ရေနွေးကိုငဲ့ကာ ရေနွေးပန်းကန်အား ဖူးကနဲ မှုတ်ကာ တစ်ကျိုက်မျှ သောက် လိုက်လေ ၏။ ထို့နောက် ...

"အင်္ဂဝိဇ္ဇာ အတတ်လေဗျာ၊ ကျုပ်ကားနဲ့ လာတုန်း ထိုင်လိုက်ရတာ ပျင်းတာနဲ့ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ထိုင်တွက်နေလိုက်တယ်။ အဲဒါကြောင့် သိတာပါ ဗျာ"ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုမြင့်အောင်မှ ...

"ခင်ဗျား မတစ်က်တဲ့ ပညာရော ရှိသေးလားဗျာ ၊ ကျုပ်တော့ ခင်ဗျားမတတ်တဲ့ ပညာ လောကမှာ မရှိတော့ဘူးလို့ ထင်တာပဲဗျာ"

"ဟားဟား ကိုမြင့်အောင်ရယ် လောကမှာ ကျုပ်မတတ်တဲ့ ပညာ တွေမှ အများကြီးဘဲဗျ လောကမှ အရာအားလုံးကို သိတဲ့ သူကို ဇီနလို ခေါ်တယ်ဗျ။ ဇီန ဆိုတာ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ အလုံးစုံကို သိသူပေါ့။ အဲဒီလို သုံးဆယ်တစ်ဘုံကို သိတဲ့ သူဟာ လောကမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် တစ်ဆူဘဲ ရှိ

တယ်ဗျ၊ လောကမှာ ရေအတတ်၊ မြေအတတ်၊ လေအတတ်၊ လောကအတတ်လို့ အတက်ပညာတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်ဗျ။ အဲဒီ ပညာတွေကတော့ ရှေးပညာရှိ ပုဏ္ဏားတွေပဲ တတ်မြောက် ကြတာပေါ့ဗျာ။ နောက်ပြီး စက်ယန္တရားတွေနဲ့ ပြုလုပ်စီရင်ပြီး လူကဲ့သို့ ခိုင်းစေ အသုံးပြုလို့ ရတဲ့ စက္ကောမ အတတ်၊ ပြဒါး၊ ဆား၊ ကန့် တွေကို ရောစပ်ပြီး ပြုလုပ်လိုက်ရင် ရွှေဖြစ်နိုင်တဲ့ ရွှေအတတ် ပညာတွေ သာမက အများကြီးတောင် ရှိသေးတယ်ဗျ။ အဲဒီ အတတ်ပညာ တွေကိုတော့ မတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ"ဟု ကျွန်ုပ်မှ ကိုမြင့်အောင်အား ရှင်းပြရလေ၏။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ ကိုဝေဇင်၊ အဲဒီ ပညာတွေကို နောက်ကြ လေ့လာပေါ့ဗျာ။ အခုတော့ လူသတ်မှုလေးကို ပဟေဠိတစ်ခုလို အဖြေရှာကြည့်ကြပါစို့ဗျာ"

"ကျုပ်လည်း အမှုလိုက်စရာ မရှိလို့ ပျင်းနေတာ သွားကြပါစို့"ဟု ပြောပြီး ကျွန်ုပ်နဲ့ ကိုမြင့်အောင် လူသတ်မှုဖြစ်သော ဟိုတယ်သို့ သွားရန် ကားပေါ်သို့ တက် လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် ကိုမြင့်အောင်သည် ကားကို စက်နီးလိုက်ပြီး ဟိုတယ်ရှိရာသို့ မောင်းနှင် လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကားပေါ်၌ ထိုင်၍ လိုက်ပါလာရာ ပျင်းသည့်အတွက် လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီး ပြုစုထားသော ကျမ်းများကို ထုပ်၍ ဖတ်နေလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်စာ ဖတ်နေသည် ကို မြင်သောအခါ ကိုမြင့်အောင်မှ ...

"ဘာတွေ ဖတ်နေတာလည်း ဗျ "

"ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ကျမ်းတွေကို လေ့လာ ဖတ်ရှုနေတာပါ"ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြန်၍ ဖြေ လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကိုမြင့်အောင်သည် မည်သည့် အကြောင်းမှ မပြောတော့ဘဲ ကားကိုသာ ဂရုစိုက် မောင်းနှင်လေ၏။ မကြာမီတွင် လူသတ်မှု ဖြစ်

သော ဟိုတယ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ကားလေး ဝင်ရောက် လာလေ၏။ ကားလေး ဟိုတယ်ရှေ့ ရောက်သည် နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကားပေါ်မှ ဒုန်းဆင်းပြီး ဟိုတယ် နောက်ဖက်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ ကိုမြင့်အောင်ကတော့ ကားကို နေရာလွတ် တစ်ခုအတွင်း သို့ ကားပါကင် ထိုးနေသည် ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လည်း ဟိုတယ် နောက်ဖေးတွင် ရှိနေသော လှေကားမှ အပေါ်သို့ တက် လိုက်လေ၏။ အပေါ်သို့ ရောက်သည် နှင့် အခန်းအတွင်းသို့ ဝင် လိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အခန်းတစ်ခုလုံးအား ရှာဖွေ ကြည့် လိုက်လေရာ မှတ်စုစာအုပ်လေး တစ်အုပ်အား တွေ့ရလေ၏။ စာအုပ် မျက်နှာဖုံး၌ မခွဲအတူဟု အမည်ပေးထားလေ၏။ ထို့ကြောင့် စာအုပ်ကို စိတ်ဝင်စားသည့်အတွက် ဖွင့်ကာ ဖတ်ရှု လိုက်လေ၏။ စာအုပ်အတွင်း၌ ...

"မင်းရှိတဲ့ နေရာမှာ ကိုရှိနေပါတယ်။ ဘာတွေပဲ ကြုံလာ ကြုံလာ မကြောက်ပါနဲ့ ၊ အချစ်ရဲ့ တစ်စိတ်နဲ့ ရန်သူတွေကို တွန်းလှန်ပစ်မယ် ကိုဟာ အလုံးစုံကို တစ်ကံမြောက်နေပါပြီ။ ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ဘာမှ စိုးရိမ်မနေပါနဲ့ "ဟု ကျွန်ုပ်မှစာဖတ်နေစဉ် အခန်းအပြင်မှ ...

"ဒုန်း ဒုန်း"

ဟေ့ အခန်း သော့ ပေးဟ ငါတို့ က ဘာနဲ့ ဖွင့်ရမှာ လည်း " ဟု ကိုစိန်မြင့်၏ အသံ ထွက်ပေါ် လာလေ၏။ ထို့နောက် ...

"ဟေ့ကောင် စိန်မြင့် တံခါးကို တစ်ဒုန်းဒုန်း ထုမနေနဲ့ ၊ တပည့်လေးကို ပြောလိုက် သော့ကို ရိုက်ချိုးလို့ "ဟု ကိုတင်ဝင်းမှ ပြောသံ ကြားလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တပည့်ဖြစ်သူသည် သော့အား အသင့် ယူဆောင်

လာသော သေနတ်ဒင်ဖြင့် ထုပြီး ဖျက်ဆီး လိုက်လေ၏။

"ဒုတ် ဒုတ် ဒုန်း" ဟူသော အသံ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကိုမြင့်အောင်နှင့် တကွ ကိုစိန်မြင့်တို့ အဖွဲ့ပါ ဝင်ရောက် လာလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ကို မြင်သည် နှင့် ...

"ဟာ ဝေဇင် ဝေဇင် " ကျွန်ုပ်အား လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဟိုတယ် မန်နေဂျာမှ ...

"ဟာ အဲဒီလူ သတ်တာလား တရားခံ မိပြီပေါ့ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ
"

"ဘယ်က တရားခံရမှာ လည်း ၊ အဲဒါ စုံထောက်ကျော် ဝေဇင်လေ ခင်ဗျား မသိဘူးလား"ဟု ကိုမြင့်အောင်မှ အတင်းဝင်ပြော လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မန်နေဂျာမှ ...

"ဒါဖြင့် ဒီလူက စီအိုင်ဒီက စုံထောက် ဝေဇင်ပေါ့၊ ဒီလူ ဘယ်လို ကြောင့် အခန်းထဲ ရောက်နေတာလည်း ဗျ"

"ဟားဟား စုံထောက် ဝေဇင်ပါဆိုမှ သူ့အတွက် မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ မရှိဘူး နေရာ အနှံ့အပြားကိုလည်း သွားနိုင်တဲ့ သူဗျ"

"သူလို လူကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ မရှိမှန်း ကျွန်တော် ယုံပါတယ်။ နောက်ဖေးတံခါးက တက်လာတာ ဖြစ်ရမယ်ဗျ"ဟု ဟိုတယ် မန်နေဂျာမှ ပြောပြီး ထွက်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ကိုစိန်မြင့်တို့ အဖွဲ့သည် သေဆုံးနေသော အလောင်းနှစ်ခုအား သေချာစွာ စစ်ဆေးနေ၏။ ထိုအခါ ကိုမြင့်အောင်မှ ...

"ကိုဝေဇင်ကတော့ စားပွဲခုံမှာ ထိုင်ပြီး အကျအနက်ကို စာဖတ်နေတာ

ပါလား အလောင်းကြီး ရှေ့မှာ ထားပြီး"

"ဒါကတော့ ကျုပ်ဝါသနာပေါ့ဗျာ၊ စာအုပ်ကောင်း တစ်ခုတွေ့ရင် ဖက်ရမှ ကျုပ်က ကျေနပ်တဲ့ သူလေဗျာ အဲဒါကြောင့်ပါ"ဟု ပြောရာ ကို မြင့်အောင်မှ ...

"အမှုအခြေအနေလေး မသိရဘူးလားဗျာ" ပြောရာ ကျွန်ုပ်မှ ...

"အမှုက ထင်သလောက် မလွယ်ဘူး။ ဘာလို့ ဆို သေနဲ့ အလောင်း နှစ်လောင်းမှာ တစ်လောင်းက နဂါးနက်ဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ကြီးဗျာ၊ ကျန်တဲ့ သူက သူ့တပည့် တစ်ယောက်ပေါ့ဗျာ"

"ဒါဖြင့် နဂါးနက်ဂိုဏ်းဝင်တွေ အသက်ခံရမှုမှာ ဘယ်သူ သတ်မယ် လို့ ထင်လည်း ဗျ"

"ကျုပ်အထင်တော့ ဟိုတလောက် ကျုပ်တို့ ကူညီပေးတဲ့ မမြသွယ်နဲ့ ပတ်သက် နေလိမ့်မယ်။ မမြသွယ်မှာ လည်း အသက်ပေးကာကွယ် ဆောင့်ရှောက်မဲ့ သူတစ်ယောက်လည်း ပါနိုင်တယ်"ဟု ကျွန်ုပ်မှ ရှင်းပြ လေ၏။

"ဒါဖြင့် မမြသွယ်ကို သတ်တာလားဗျ"

"ဟာ မဟုတ်ဘူး ဗျ မမြသွယ်က လူသတ်သမားနဲ့ ချစ်သူရည်းစား ဖြစ်လိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး လူသတ်သမားမှာ ကူညီပေးနေတဲ့ လူတစ်စုံ ယောက် ရှိလိမ့်မယ်။ ဘာလို့ ဆို မမြသွယ်ဟာ နဂါးနက်ဂိုဏ်းက မဟုတ်လား။ မမြသွယ် ချစ်သူကလည်း နဂါးနက်ဂိုဏ်းက ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ မှတ်စုစာအုပ်ကို ဖက်တုန်းက ကျုပ်သိခဲ့ရတယ်။ ဘယ် နေရာပဲ ရောက်ရောက် သူအနားမှာ ရှိနေတဲ့ အချက်ဟာ ဂိုဏ်းတစ်ခုထဲ ဆိုတာ ဖော်ပြနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျားကြီးတိုး မောင်လို နဂါးနက် ဂိုဏ်း

ခေါင်းဆောင်ကြီးကို မမြဲသွယ်ရဲ့ ချစ်သူက ဘယ်နည်းနဲ့မှ သတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ။ ဘာလို့ ဆို မမြဲသွယ် ချစ်သူက ကျားကြီး တိုးမောင်ရဲ့ ဂိုဏ်းဝင် တပည့်တစ်ယောက် မဟုတ်လား။ တပည့် တစ်ယောက်က ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်ကို သတ်နိုင်ဖို့ ဆိုတာ အတော်ကို ကြိုးစားရ လိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်ထဲ မဟုတ်ဘဲ လက်ထောက် တစ်ယောက်ပါ အသက်ခံရတာဆိုတော့ မမြဲသွယ် ချစ်သူ က တစ်ယောက်ထဲနဲ့ ဘယ်လိုမှ မနိုင်နိုင်ဘူး။"

"ဒါဖြင့် မမြဲသွယ် ချစ်သူမှာ ဆရာတစ်ယောက် ဒါမှ မဟုတ် အဖော် တစ်ယောက် ရှိနေတယ်လို့ ဆိုချင်တာလား။"ဟု ကိုမြင့်အောင်မှ မေးရာ ကျွန်ုပ်လည်း သေနေသော အလောင်းအား မှောက်ယှက် လှန်လိုက်ပြီး ကိုမြင့်အောင်အား လက်ညှိုး ထိုးပြ လိုက်လေ၏။

"ဟော့ဒီမှာ ကြည့် ကိုမြင့်အောင် "ဟု ပြလိုက်ရာ ကိုမြင့်အောင်သာမ က ကိုစိန်မြင့်တို့ လည်း လာရောက် ကြည့်ရှုလေ၏။ ထိုနောက် ကိုမြင့် အောင်မှ ...

"အင်္ကျီနောက်ကျောမှာ ဝလုံးဆိုပြီး သွေးနဲ့ ရေးထားပါလား ဘာအဓိ ပွယ်လဲဗျ "

"ဟာ ကိုမြင့်အောင်ကလည်း ဝလုံး မဟုတ်ဘူး ဗျ။ သုညလို့ ရေး ထားတာ၊ ဝလုံးကို ဘယ်ရစ်နဲ့ ရေးပြီး သုညဆိုတော့ ညာရစ်နဲ့ ရေးရတယ်ဗျ။ အခုဟာက ညာရစ်ထားတော့ သုညပေါ့ဗျာ"

"ဒါဖြင့် လူသတ်သမားက သုညလို့ ဘာကြောင့် ဆိုင်းထိုး ရတာလည်း ဗျ"ဟု ကိုတင်ဝင်းမှ ဝင်ရောက်မေးရာ ကျွန်ုပ်မှ ...

"အင်း သူက ကျွန်တော်ကို စိန်ခေါ်သွားတာဗျ။ ငါနာမည် သုည မင်း ဖမ်းနိုင်ရင် ဖမ်းပေတော့ ဝေဇင်လို့ အဓိပ္ပါယ် မျိုးနဲ့ ရေးသွားတာဗျ"

"ဟားဟား ကိုဝေဇင်လို လူကိုများ စိန်ခေါ်ရတယ်လို့ ။ ဘယ်လို လူနဲ့ လူအမျိုးလည်း မသိဘူး အဖမ်းခံရတော့မှာ ဘဲ "ဟု ကိုမြင့်အောင်မှ ရီ ကာမောကာဖြင့် ဝင်ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်မှ ...

"လျှော့တော့ မတွက်နဲ့ ကိုမြင့်အောင်ရေ၊ ဒီလူသတ်သမား နှစ်ယောက်မှာ မမြဲသွယ် ချစ်သူက တိုက်ခိုက်ရာမှာ အတော်အသင့် ကျွမ်းကျင်ပုံ ရတယ်။ ဘာလို့ ဆို ဒီအခန်းထဲမှာ နေရာတွေ ရှုပ်ရှက်ခက်နေအောင် တိုက်ခိုက် ထားတယ်ဗျ။ နောက်ပြီး နဂါးနက်ဂိုဏ်းဝင် တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေတော့ လျှော့မတွက်သင့်ဘူး။ သုညဆိုတဲ့ သူကတော့ ဉာဏ်ကလည်း သွား အသက်အပုတ်ကလည်း ကျင်လည် လိမ့်မယ်ဗျ။ သုညဆိုတဲ့ လူကို ဖမ်းဖို့ အတွက်က ကျုပ်အနေနဲ့ မိုက်မိုက် ကန်းကန်း ကို အသက်စွန့်ပြီး လုပ်ရမှာ ဗျ။ ကျုပ်သာ လက်မဦးရင် သူက လက်ဦး သွားလိမ့်မယ်။ ဉာဏ်ရော တိုက်ခိုက်မှုရော တော်လှတဲ့ သုညဆိုတဲ့ လူနဲ့ တိုက်ခိုက်ရေး ကောင်းတဲ့ မမြဲသွယ်ရဲ့ ချစ်သူတို့ နှစ်ယောက်ကို အသက်စွန့် ဖမ်းရတော့မှာ ပဲ"

"ဟင် ခင်ဗျား တစ်ခါမှ အခုလို မပြောဘူးပါဘူး ဘယ်လိုကြောင့်လည်း ဗျ "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ကတော့ ပျော်တယ်။ ကျုပ်အခု တွေ့ရမဲ့သူက ကျုပ်ရဲ့ ဉာဏ်ပညာကို ရှုပ်ထွေးအောင် လုပ်နိုင်ပြီး လက်ရည်တူတဲ့ သူတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျုပ်အနေနဲ့ ကစားဖော် တစ်ယောက် ရ ပြီပေါ့ဗျာ"ဟု ပြောရာ ကိုမြင့်အောင်မှ ...

"သဲလွန်စလေး ဘာလေး နောက်ထပ် မရတော့ဘူးလား ကိုဝေဇင်"

"မရတော့ဘူးဗျ၊ မှတ်စုစာအုပ် တစ်အုပ်နဲ့ သုညဆိုတဲ့ ဆိုင်းထိုးထား တာလေး တစ်ခုရယ်လည်း ရှာလို့ တွေ့တယ်ဗျ"ဟု ပြောရာ ကိုမြင့်အောင်မှ ...

"ဒါဖြင့် ဘယ်လို အသက်ခံရတာလည်း ဗျ "

"ဒီလိုဗျ ဒီအခန်းထဲမှာ မမြသွယ် ချစ်သူနဲ့ သုညဆိုတဲ့ သူ အတူတူ ဟိုစားပွဲမှာ စကားပြောနေ ကြလိမ့်မယ်။ ဘာလို့ အခုလို ပြောရလည်း ဆို စားပွဲမှာ လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်အလွတ် သုံးခု တွေ့ရလို့ ပဲ။ သူတို့ စကားပြောနေတဲ့ အချိန် ကျားကြီး တိုးမောင်နဲ့ သူတပည့်က တံခါး ခေါက်လိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ သုညဆိုတဲ့ သူက သော့ပေါက်က အပြင် ကို ချောင်းကြည့်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလို ချောင်းကြည့်တော့ ကျားကြီးတိုး မောင်တို့ လာတယ်ဆိုတာ မြင်တော့ မမြသွယ် ချစ်သူကို တစ်နေရာမှာ ပုန်းနေဖို့ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ပြလိမ့်မယ်။ သူကတော့ ကိုယ်ဖော့ပညာ နဲ့ တံခါးပေါက် ဘောင်ပေါ်ကို ခုန်တက်ပြီး လက်ထဲမှာ လည်း ဓား မြောင် တစ်ချောင်းကို ဆုတ်ကိုင် ထားလိမ့်မယ်။ တံခါးပေါက် ဘောင် ကနေ မမြသွယ်ကို အချက်ပြလိုက်တော့ မမြသွယ်က တံခါးဖွင့်ပေးလိမ့် မယ်။ တံခါးပွင့်တာနဲ့ ကျားကြီးတိုးမောင် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ ဝင်လာတဲ့ ကျားကြီးတိုးမောင်ကို အပေါ်က သူက ဓားမြောင်နဲ့ ထိုးလိမ့်မယ်။ ဒါပေ မဲ့ ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်လည်း ဖြစ် အကင်းလည်း ပါးတဲ့ သူဆို တော့ ကျားကြီးတိုးမောင်က ရှောင်လိုက်တဲ့ အတွက် သူရဲ့ လက်ထောက်ကိုပဲ ဓားမြောင်နဲ့ ထိုးမိလိမ့်မယ်ဗျ။

"ဒါကြောင့် လက်ထောက်ဖြစ်သူရဲ့ လည်ပင်းဟာ ဓားမြောင်နဲ့ အ ထိုးခံရတဲ့ အပေါက်ကြီး ဖြစ်နေတာကိုး"

"ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဒါကြောင့် ကျားကြီးတိုးမောင်က တံခါးဘောင်က လူကို တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်လိုက်ပေမယ့် လျှင်မြန်လှတဲ့ သုညဆိုတဲ့ သူက ဓားနဲ့ လှမ်းပေါက်တာဗျ။ ပြီးမှ ခုန်ချပြီး ဝင်တိုက်တာဗျ။ လက်မောင်းကို ဓားစိုက်ခံရတဲ့ ကျားကြီးတိုးမောင်က လက်တစ်ဖက်နဲ့ ဘဲ ပြန်ခုခံတော့ မမြဲသွယ် ချစ်သူက ဓားနဲ့ ဝင်ထိုးတာဗျ"ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလိုက်ရာ ကို မြင့်အောင်မှ ...

"ခင်ဗျား ထိုင်များ ကြည့်နေတာလားဗျာ ဒီလောက်ထိ သိနေတာ"ဟု ပြောပြီး ကျွန်ုပ်အား ချီးမွန်းခန်း ဖွင့်လေတော့၏။
